

VESTI
IZ SLOVENIJE

ŽIROVSKA TOVARNA
CEVLJEV. — V žireh je čevljarstvo že precej stara obrt. Že pred 60 leti so žirovski čevlji zasloveli po svoji trpežnosti. Ko so hodili Slovenci delat v bosanske gozdove, so drugi gozdni delavci zvedeli, da je v žireh domovina najboljših gozdarstevskih čevljev. Tako so prihajala naročila in tako je rastle število čevljarjev. Po zadnji svetovni vojni so šli žirovski trpežni čevlji po vsej Jugoslaviji. Nikoli ni dela manjkalo. Za skupno izdelavo in še bolj za skupno prodajo so žirovci ustanovili več čevljarstevskih združenj, ki so se ene bolj, druge manj obnesle.

Nov korak je napravilo žirovsko čevljarstvo letos. 15. avgusta so odprli na novo postavljeno čevljarstvo tovarno, ki bo izdelovala čevlje na tekočem traku. Delo bo šlo hitreje od rok. Da bi le bilo tudi več zaslužka!

Odprli so novo tovarno, ki so jo zidali 19 mesecev, z veliko slovesnostjo. Prišel je k otvoritvi zvezni minister iz Belgrade Leskošek, ki je prinesel Titove pozdrave. Glavni govor pa je imel podpredsednik ljubljanske vlade, Marjan Breclji. Z otvoritvijo je bila združena tudi čevljarstva razstava, kjer so mogli obiskovalci videti, kako danes izdelujejo čevlje. Na razstavi so (Dolje na 3. strani)

Sforza je prepričan,
da bo dobila Italija
končno Trst

Toda jugoslovanski interesi bodo tam zagotovljeni, hiti zatrjeva

Rim. — Italijanski zunanji minister Carlo Sforza je izjavil pred senatom, da bo mesto Trst zopet postalo del Italije. Istočasno je pa hotel potolažiti, Jugoslavijo s tem, da ji je zagotovil, da kadar bo postal Trst italijanski, da bodo jugoslovanski interesi tam v po'nem garantirani.

"In kadar postane Trst zopet del Italije," je nadaljeval Sforza, "bomo hoteli, da postane svobodno in uslužno središče za vse ekonomske, industrijske in pomorske potrebe sosedov, kot je Jugoslavija ter vseh drugih držav, ki se bodo hotele posluževati tega pristanišča."

Grof Sforza pa ni povedal, kdaj bo vendar dobila Italija Trst. Samo misli in upa, da ga bo, kakopak.

Bratenahl dobi električno razsvetljavo

Cesta, ki vodi skozi vasico Bratenahl ob jezeru, dobi električno razsvetljavo. Po 50 letih bodo odstranili starinske plinske svetilke.

SPOMNI SE SLOVENSKIH BEGUNCEV S KAKIM DAROM

Tri na dan

S krizo v Berlinu je po našem skromnem mnenju takole: mi (to je zapadni zavezniki) smo pograbil bika za rep in zdaj nimamo poguma, da bi ga izpuštili.

Zadnje nedeljo je bil v Clevelandu Glen Taylor, ki kandidira za podpredsednika na Wallacevem tiketu. V sledečih dvorah je imel shode: v Ukrajinski dvorani, Verhovay (madžarska), Poljski narodni dom, Kominsky dvorana, Slovenski delavski dom, Waterloo Rd., Madžarska dvorana in Hrvaški narodni dom. Amerikancem torej ni treba ugrabiti, kje je največ komunistov.

Wallace, veliki propovednik ponižanih in razžaljenih, bi danes hodil od mesta do mesta in na ves glas vpil za izvolitev predsednika Trumana, ako bi ga ne bil Truman brenil od vlade.

IZ RAZNIH
NASELBIN

LORAIN, O. — Pri družini Mr. in Mrs. George Blazina, 1666 E. 33. St. so se oglasile rojenice, ki so jim prinesle zlaot hčerko. Vse je zdravo in veselo. S tem sta postala Mr. in Mrs. Frank Anzele prvi stari ata in stara mama. Frank, ki je poznani izborni harmonikar, se je nadejal, da bo dobil vnuka, ki ga bo naučil igrati na harmoniko. No, pa drugič, kaj se ve! Naše čestitke mladim in starim, novorojenki pa dolgo življenje.

— L. B. poročevalec.

GREENSBURG, Pa. — Dne 30. sept. je v bližnjem Carbon Hillu umrl Frank Šume, star 69 let, doma od Sv. Križa pri Litiiji. Zapušča ženo, dva sinova, pet hčera, več vnukov in vnukinj, neke v West Virginiji sestro, v starem kraju pa dve sestri in brata. Bil je star naseljenec, toda radi poškodb v jami zadnjih 20 let ni bil nikjer uposlen.

OGLESBY, Ill. — John Pohar je na svoji farmi 2. okt. tako nesrečno padel z lestve, ko je šel s hleva, da si je zlomil tri rebra. Zdravi se doma.

CARLINVILLE, Ill. — Dne 3. okt. je umrl Joseph Jezernik, star 64 let, doma pri škodah na Spodnjem Štajerskem. Zapušča ženo in odraslo hčer. — Dne 4. okt. pa je zadela srčna kap br. Nikolaja Kaitnarja, ki je bil takoj mrtev. Doma iz Žav pri Celju, Štajersko. Zapušča ženo, dva sinova in hčer, vsi poročeni.

SLOVENSKA LIGA
ZA IZVOLITEV LAUSCHETA NA DELU

Na seji Kozmopolitne lige, slovenski oddelek, je bil izvoljen za voditelja kampanje za izvolitev Franka Lauscheta trgovec John Sušnik. Vsi člani lige so obljubili, da mu bodo pri tem pridno pomagali.

Na seji so izročili Mr. Sušniku vsoto \$427 za pomoč Lauschetovi kampanji in so obljubili, da bodo še nabrali. Gl. stan Lauschetove kampanje bo vsakemu, ki je prispeval, poslal po-botnico. Nekaj denarja za kampanjo je prinesel tudi Jacob Resnik iz Newburgha, ki tudi nabi- ra po Newburghu v ta namen.

V našem uradu sta pa darovala za Lauschetovo kampanjo včeraj: Frank Gabriel iz 1210 E. 60. St. \$10 in Joseph Kordis iz 1577 E. 26. St. je prispeval \$5. Najlepša hvala obema.

Zed. države zahlevajo,
da pride atomska kontrola v roke Velikim 5

Sovjeti zahtevajo, da se najprej uničijo bombe, potem šele ustvari kontrola

Pariz. — Warren Austin, zastopnik Zed. držav pri Zvezi narodov, je predlagal Političnemu odseku, naj izroči problem zadeve atomske bombe v roke Velikim Petim: Zed. državam, Rusiji, Angliji, Franciji in Kitajski in pa Kanadi, ki naj skupaj najti izhod iz zamotane zadeve, ki jo Zveza narodov ne more rešiti.

Sovjetska Rusija je zahtevala, da se najprej uniči vso zalogo atomskih bomb, potem naj se pa ustvari kontrolna komisija, ki bo nadzorovala nadaljno izdelavo bomb. Delegat Austini je rekel, da je tak predlog nesprejemljiv. "Sovjetska Rusija zahteva, da mi uničimo atomske bombe, toda kako naj zremo, če jih je tudi kaka druga država uničila, dokler nimamo pogleda odstranjenega zastora. Ako je Sovjetska Rusija zares pripravljena, da se uniči atomska energija, zakaj ne pristane na to, da se najprej ustvari kontrolna komisija, ki bo gledala na to, da vse dežele obenem uničijo vse atomske bombe?"

Austin je izjavil, da Zed. države ne bodo storile ničesar za uničenje atomske energije, dokler Rusija ne pristane na ta pogoj.

"Komunistične države hočejo živeti v skrivnostnem svetu, v katerem se lahko pripravljajo za vojno in mi, ki nimamo dostopa v njih svet, ne bomo vedeli nič o tem. Dokler ne odprejo svojih vrat, toliko časa ni govora, da bi mi uničili zalogo atomskih bomb," je izjavil ameriški delegat. "Dokler mi ne vemo, če v njih deželah obstoja atomsko orožje ali ne, toliko časa mi ne bomo uničili bomb."

V CHARDON, O. SO
IMELI VČERAJ
VELIK POŽAR

Chardon, O. — Včeraj je v tem mestu obstal skoro ves promet, ko je vsek, ki je le mogel, pomagal gasiti požar v trgovskem delu mesta Goreti je začelo, ko je nastala eksplozija v kleti trgovine King Central Store. Vse poslopje je bila namah v plamenih in ogenj se je razširil tudi na sosedna poslopja.

Požarna bramba ceni škodo na \$100.000. Človeških žrtev ni bilo nobenih.

BIVŠI HITLERJEV FELDMARŠAL JE
UMRL, PREDNO JE BIL PRED SODNIJO

Hamburg. — V angleškem taborišču je umrl nemški feldmaršal Walther von Braunschweig, star 69 let. Bil je eden najbolj sposobnih nemških poveljnikov. Do leta 1941 je bil vrhovni poveljnik nemških armad. Toda že leta 1941 se je odpovedal poveljstvu, ker se s Hitlerjem nista razumela. Potem je živel zasebno življenje do leta 1945, ko so ga Angličani internirali. Najprej so ga odpeljali v Anglijo, toda pozneje so ga pripeljali ali zopet na Nemško, da se bo zagovarjal pred sodnim tribunalom zaradi vojnih zločinov.

FR. LAUSCHE
BERE LEVITE
HERBERTU

Zanesville, O. — Frank J. Lausche, kandidat za guvernerja države Ohio, je imel tukaj politični shod, na katerem je s svojo znano govorniško spretnostjo ožigosal sedanjo državno administracijo guvernerja Herberta. Očital je guv. Herbertu, da je samo pri cestni upravi izgubil za državo 37 milijonov dolarjev. Ta denar bi bila dala državi zvezna vlada, ako bi bil Herbert pravi gospodar in ukazal popravljati ceste. Vlada namreč prispeva svoj delež, ako prispeva država svojega. Ako država ne stori nič, vlada ne da denarja. Torej, če bi bil sedanji guverner dober gospodar, bi imela država dosti boljše ceste z denarjem iz Washingtona.

V skladu za popravilo cest, je rekel Lausche, je bilo \$30.000.000, vlada bi bila dala tudi \$30.000.000, a Herbert je potrošil le \$23.000.000, in to vzpričo razbitih cest po državi.

"Guv. Herbert je varčeval z denarjem za popravilo cest, toda v istem času je pa zapravil drugod brez potrebe," je rekel Lausche.

Mr. Lausche je tudi poudarjal, da ne upošteva politične pripadnosti kar tje v en dan. To se pravi, da naj izbiramo pri volitvah predvsem dobre in zmožne moze, pa naj bodo že to ali one stranke. "Pri volitvah moramo imeti pred očmi v prvi vrsti koristi svoje države in dežele in ne politične pripadnosti," je izjavil Lausche.

Frank Lausche je rekel, da odprava prodajnega davka za 1 cent pri nakupu do 40c ne pomeni nič pri težkih milijonih, ki jih dobiva država vsako leto od prodajnega davka. To "olajšanje" prinese prihrani komaj \$1.50 na leto za osebo. Kaj je to v primeri z milijoni dolarjev, ki jih ima državna blagajna. "Toda država ima denar za vse, ki ni potreba," je izjavil Frank Lausche, "In sedanja administracija v Columbusu razsiple z milijoni, ki sem jih jaz kot guverner prihranil za največje potrebe in v korist vse države."

"Bodite prepričani in zagotavljeni," je izjavil Lausche, "da če bom jaz izvoljen za guvernerja, bom vaš guverner, ki bom poznal samo enega gospodarja nad seboj in to je narod te države. Nikogar drugega ne bo pri meni, ki bi mi narekoval, kaj naj delam."

Zed. države delajo
na načrtu, da se uslavi
Sovjetsko Rusijo

Načrt ni samo, da se jo ustavi, ampak tudi požene nazaj za njene meje

Pariz. — Ameriški državni tajnik George Marshall vneto dela na načrtu, ki ima namen, da se ves nekomunistični svet postavi proti Rusiji na pomlad. Ta načrt podpira tudi republikanski kandidat za predsednika, Thomas Dewey. Tako bi šli z načrtom naprej ne glede na to, kdo bo izvoljen za predsednika Zed. držav.

Avtoritativno se zatrjuje, da načrt ne govori samo za to, da se ustavi prodiranje Sovjetske Rusije v Evropi in drugod, ampak da se jo tudi pahne nazaj do njenih predvojnih mej. Z uresnitvijo načrta naj bi se pričelo prihodnje pomlad.

Načrt govori v glavnem za vojaško zvezo petih zapadnih evropskih držav, ki so že ustvarile ekonomsko zvezo in katere bi Zed. države založile z orožjem. V to zvezo naj bi pristopile vse države od Atlantiku, od Norveške do Portugalske.

Južni blok ali zaslomba na jugu bi bila ob Sredozemlju. Tajnik Marshall je bil prošli teden v Grčiji, kjer je proučil, kaj je treba še storiti, da se vzdrži Grčijo in Turčijo. Na zapadu bi zasledili to stvar Amerika in Kanada.

Zdravstveni urad svari
Lorain pred tovarno, ki
izdeluje beryllium

Columbus, O. — Državni zdravstveni urad je obvestil vladno mesto Lorain, O., da se mora smatrat Brush Beryllium Co. kot nevarno zdravju, dokler se ne uvede potrebnih korakov in kontrole v tovarni.

Državni zdravstveni direktor Dr. Porterfield je dal svoje povelje, ki sem jih jaz kot guverner prihranil za največje potrebe in v korist vse države."

Kot je izjavil zdravnik prihajajo iz tovarne strupeni plini, ki so škodljivi pljučim in lahko povzročijo smrt. Državni zdravstveni urad priporoča lorainski mestni vladi, naj ostane dotična tovarna zaprta toliko časa, da bo uvedla potrebne navedbe, da se v bodoče prepreči uhajanje nevarnih plinov.

Kot se poroča je tovarna že zaprta več mesecev, toda iz drugega, ne zdravstvenega vzroka.

Bodite previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite ceste namu pri signalni luči!

Nepotrebno Irpljenje naših beguncev
v Nemčiji

Skupina, ki je imela že dovoljenja za Argentino, premeščena v Nemčijo — Borba za pravice

Kakor smo že javili, so IRO uradi v Italiji premestili precejšnjo skupino naših beguncev iz Italije v Nemčijo. To premeščenje je prišlo nenadoma in je povzročilo neprijetno presenečenje, ker so vsi ti ljudje že imeli dovoljenja, da se smejo naseliti v Argentini. S premeščitvijo se je njihova naselitev gotovo zavlekla, upamo pa da ne preprečila. Preselitev je v zvezi z nekaterimi titovskimi obsodbami in obtožbami in pa z nekaterimi uradniki, komunisti, ki so v Italiji v času UNR-RE in pa tudi v prvi dobi IRO imeli vso besedo glede jugoslovanskih beguncev.

Naslednje pismo opisuje muke naših ubogih ljudi na poti v Nemčijo in prve dni v Nemčiji.

Nahajam se v taborišču Esch (Dolje na 2. strani)

KOMUNISTI
KLICANI PRED
POROTO

Glavni komunisti v Clevelandu morajo pokazati člansko listo

Clevelandski uradniki komunistične stranke so bili včeraj poklicani pred federalno poroto, da predložijo seznam članov. Včeraj se jih je odzvalo pet, ki so izjavili, da se zahtevi ne bodo pokorili. Ukazano jim je bilo, da pridejo zopet v četrtek dopoldne ob desetih.

Prvi, ki so bili klicani, so: Helen Krehmarek, Anton Krehmarek, Joe Brandt, Martin Chauncey in Sak Levin.

Navzoč pri zaslišanju bo David Hume, posebni asistent zveznega pravdnika iz Washingtona, s katerim sta prišla še dva druga uradnika iz Washingtona.

Zvezni maršali iščejo še druge, da jim izročijo povabilo pred federalno poroto. Poklicanim je bilo naročeno, naj pri- nesejo s seboj seznam članov in seznam oseb, ki so prispevali za komunistično stranko.

Ako se bodo poklicani protivilili odgovarjati pred federalno poroto na stavljen vprašanja, pridejo pred federalno sodnijo in če še tam ne bodo odgovarjali, bodo obsojeni v zapor.

Podobna zasliševanja se vse že zdaj v raznih ameriških mestih. Nedavno je bilo pet komunistov v Denverju obsojenih v zapor, ker niso hoteli odgovarjati na stavljen vprašanja pred federalno sodnijo.

NOVI GROBOVI

John Princ
Sinoči okrog desetih, ko so bili sorodniki zbrani v pogrebnem zavodu okrog krste pokojne Mary Princ, je prišlo poročilo, da je umrl tudi njen mož John Princ. Takoj je bilo vse odredeno, da se bosta vršila oba pogreba v petek. Oba, mož in žena, sta se nahajala istočasno v bolnišnici. Žena je umrla v soboto večer, njen mož pa sinoči. Pogreb obeh bo v petek iz Grdinovega pogrebnega zavoda. Več o pokojnem pionirju John Princ bomo poročali jutri.

Joe Trškan
V Clevelandu je umrl Joe Trškan, star okrog 70 let, doma iz Device Marije v Polju. Stanoval je na 5301 St. Clair Ave. Truplo se nahaja v pogrebnem zavodu Berry, 7200 Detroit Ave. V Clevelandu ne zapuša nobenih bližnjih sorodnikov, v stari domovini pa sestro Ivano Dimnik.

DELAJSKI VODITELJ
OSUMLJEN NAPADA
NA REUTHERJA

Detroit. — Policija je zaprla nekega Carl Boltona, star 39 let, katerega sumijo, da je izvršil 20. aprila napad na predsednika avtne unije, Walter P. Reutherja. Dva možka sta izpovedala, da jima je Bolton ponujal \$15.000, če ubijeta Reutherja. Poudarila nista sprejela in policijski sumi, da je potem Bolton sam izvršil napad s tem, da je ustrelil na Reutherja skozi okno in ga obstrelil. Reuther je sicer okrevljal, toda desna rama še vedno ni zdrava.

Bolton je v ječi pod varščino \$75.000 do sodne obravnave. Bolton je bil podpredsednik avtne unije 400 pri Ford Co. Sovražil je Reutherja, ker je preganjal komuniste.

Razne drobne novice iz
Clevelanda in te
okolice

Cetrta obletnica— Danes je minilo 4 leta od strahovite razstrelbe pri East Ohio Gas Co. v slovenski naselbini.

Za rojstni dan— Za rojstni dan in 45-letnico poroke poznane para, Mr. in Mrs. Blaž Hacc, 1153 Norwood Rd. je bil na domu hčere, Mrs. Henderson prijeten družinski party. Želimo jima še mnogo let zdravlja in sreče.

Zaroka— Mr. in Mrs. Joseph Mlakar, 1011 E. 76. St. naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Mary z Johnom Balish, sinom Mr. in Mrs. John Balish, 1250 E. 175. St.

Srebrna poroka— Danes obhajata 25-letnico srečnega zakonskega življenja Jakob in Rose Fajdiga iz 18602 Shawnee Ave. Sorodniki, prijatelji in znanci jima iskreno čestitajo in želijo še mnogo let zdravlja in sreče.

Na operaciji— V Charity bolnišnici je srečno prestala operacijo Mrs. Frank Arko iz 981 Addison Rd. nahaja se v sobi 423, kjer jo prijateljice lahko obiščejo med 2:30 in 3:30 popoldne ter 7:30 in 8:30 zvečer.

Tretja obletnica— V četrtek ob 7:30 bo darovana v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. maša za pok. Franka Močlinarja ob priliki 3. obletnice njegove smrti.

Obisk v Kanadi— Mrs. Mary Zupan iz 6930 Hecker Ave. in njena hči Rose sta se srečno vrnili z obiska v Kanadi, kjer sta obiskali nečaka Jožeta Kastelica. Mnogo slovenskih fantov se je zbralo in ju pozdravilo. Tudi nam sta prinesli lepe odpustke s pota. Prav lepa hvala.

Vabilo na sejo— Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ vabi članstvo na sejo jutri večer ob 8 na Recher Ave. Odbor prosi velike udeležbe.

Seja v Newburghu— Jutri večer ob 7:30 bo v šoli sv. Lovrenca seja Materinskega društva. Razpravljalo se bo glede prireditve v petek 22. oktobra.

Denar in paketi— Poznani Steve F. Pirnat 6516 St. Clair Ave. pošilja denarna naročila v evropske države, prodaja zabojke in sprejema pakete za pošiljke v Evropo. Vsa naročila so garantirana.

DELAJSKI VODITELJ
OSUMLJEN NAPADA
NA REUTHERJA

Detroit. — Policija je zaprla nekega Carl Boltona, star 39 let, katerega sumijo, da je izvršil 20. aprila napad na predsednika avtne unije, Walter P. Reutherja. Dva možka sta izpovedala, da jima je Bolton ponujal \$15.000, če ubijeta Reutherja. Poudarila nista sprejela in policijski sumi, da je potem Bolton sam izvršil napad s tem, da je ustrelil na Reutherja skozi okno in ga obstrelil. Reuther je sicer okrevljal, toda desna rama še vedno ni zdrava.

Bolton je v ječi pod varščino \$75.000 do sodne obravnave. Bolton je bil podpredsednik avtne unije 400 pri Ford Co. Sovražil je Reutherja, ker je preganjal komuniste.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBBEC, Editor) Cleveland, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 6423
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

1945	OCTOBER	1945
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 206 Wed., Oct. 20, 1945

Kaj Trumanu zdaj narobe hodi

Kot vidimo, se je vsa zarotila proti predsedniku Trumanu. Vse, kar je demokratska stranka naredila napačnega, je podedoval Truman. Tudi to mu štejejo v greh, ker je demokratska stranka že 16 let v Beli hiši. Če nič drugega, bi bil že to zadosten vzrok, da se ga ne voli 2. novembra. Ni dovolj, da so proti njemu republikanci, kar je logično, ampak ima proti sebi ima še južne demokrate in Wallacovo komunistično stranko, ki se je pa za letošnje volitve ogrnila z masko: progresivna stranka.

Ko je prevzel Truman predsedstvo leta 1945 po smrti Roosevelta, ga je vse oboževalo. Saj je bilo za njegovega predsedstva, da je bila pobita Nemčija, da se je zrušila Japonska. To je predsednik, so vpili ljudje. Seveda, takrat niso bile volitve.

Vse je šlo lepo gladko naprej, dokler se ni zaletel v Wallaca. Leta 1946 je hotel imeti Wallace govor v New Yorku, v katerem je nameraval napasti vladno tujezemsko politiko. Truman je storil to napako, da je odobril Wallacov govor, ne da bi govor prejel prečital. Wallace je govoril in Truman je moral vgrizniti v kisllo jabolko in priznati, da govora ni čital in da ga ne odobrava. Brnil je Wallaca iz kabineta in ta je tedaj prisegel, da ne bo odnehal, dokler Trumanu ne vrne milo za drago in ga spravi iz Bele hiše. Wallace je postal kandidat za predsednika kot nekak "mesija", v resnici se hoče pa samo maščevati nad predsednikom.

Kmalu zatem se je Truman zameril gospodinjam zaradi mesa. Meso, ki je prišlo iz racioniranja, je postavil nazaj pod vladno kontrolo. Neodpušljivi greh, radi katerega je moral trpeti tudi ohijski guverner Lausche, čeprav ni bil čisto nič kriv. Ljudje so vpili in Truman je moral zopet vgrizniti v kisllo jabolko ter vzeti meso ponovno iz racioniranja. Ker se je vse to godilo pred volitvami v kongres, so dobili republikanci večino.

V februarju letos je predsednik Truman poslal v kongres zahtevo, da se napravi posebna postava za enake pravice zamorcem. To je napravilo več hrupa, kot pa Rooseveltov novi deal.

Pozneje je hotel Truman republikancem eno zaigrati in je sklical izredno zasedanje kongresa. Republikanci so udarili nazaj in začeli na debelo s preiskavo o delovanju komunistov v tej deželi, o pestovanju istih pri vladi, kar ni Trumanovi administraciji prav nič po godu.

Potem je bilo vprašanje Palestine, pri čemer je Truman igral zelo spretno vlogo, da je bil enkrat za to, drugič za drugo, enkrat za delitev Palestine med Jude in Arabce, drugič zopet proti. To bo stalo Trumana na tisoče židovskih glasov.

Oni dan se je pa Mr. Truman naenkrat zmisli, da bi poslal predsednika najvišje sodnije, Freda Vinsona k Stalinu v Moskvo. Če ga je res mislil poslati, ali ne, ne vemo. Fakt pa je, da so Amerikanci Trumanu to zelo zamerili in zopet je izgubil nekaj glasov.

Saj ima mož morda dobre namene, ampak smolo ima, da je vse nerodno, česar se popirne. To pride od tega, ker sam ni dovolj dober državnik, drugič pa od tega, in to je glavno, ker nima zmognih svetovalcev okrog sebe.

Vzpričo vsega tega bo zares čudež, če bo Mr. Truman izvoljen za predsednika.

Pogled v ruske koncentracije

Ruski narod ima dostikrat priliko čitati v sovjetskih časopisih, kako da Amerikanci postopajo na primer s črnici, ki so v Ameriki naravnost sužnji. Vsak človek v Ameriki, najsi bo domačin ali obiskovalec, lahko potuje od enega konca do drugega in se lahko na svoje oči prepriča, koliko je resnice na celi stvari.

Kaj pa, če bi svet mogel ali smel pogledati v sovjetski koncentracijska taborišča po Sibiriji in drugod in nekoliko pogledati, kako je tam! Od 15 do 20 milijonov oseb se nahaja v sovjetskih taboriščih in kolikor je izkajalo v svet o njih, so tam ljudje več kot sužnji, živi mrljici. Nič boljše se jim ne godi kot vpražni živini in pri življenju jih drže samo radi tega, da opravljajo zastoj težavna dela po rudnikih in gozdovih.

Oni dan je angleški podtajnik zunanega ministrstva, Mayhew, pri Zvezi narodov v Parizu navedel nekatere številke, ki so mu jih dali na razpolago ljudje, ki se jim je posrečilo uteči iz delavskih taborišč v Rusiji. Obtožil je sovjetje, da njih koncentracijska taborišča niso nič manj strašna, kot so bila nazizska, o katerih svet ve, kakšna da so bila in se radi njih zgraža vse.

Mayhew je vprašala sovjetje: "Ali so ta poročila o strahotah v ruskih delavskih taboriščih neresnična? Če so, zakaj sovjeti ne pustite nikomur, da bi si jih ogledal? Ako sovjetski voditelji nimajo ničesar skrivati in če zares ne postopajo s političnimi jetniki nečloveško, kot svet govori, zakaj potem tako vse skrivajo, zakaj tako molčijo o njih?"

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz Kanade

Stoney Creek, Canada.—Dragi mi Slovenci in Slovenke! Dozvolite mi, da se tudi jaz enkrat oglašim v tem nam tako priljubljenem časopisu in izrečim zahvalo uredništvu za redno pošiljanje Ameriške Domovine.

Skozi tri mesece mi je ta list bil edino razvedrilo ter mi namodelščal prijatelje in cerkev, ker sem bil čisto sam brez prijateljev in brez cerkve tam daleč na samotni farmi. Ni mi bilo lahko pri srcu v tej samotni, saj sem bil prej tako navezan na družbo in društveno življenje.

Da tukaj ni Evropa, sem opazil takoj in da bo začetek težak tudi, ali da bom celo brez cerkve, tega nisem pričakoval. Pa to je minilo in danes se nahajam na slovenski farmi pri zelo dobrih ljudeh, kjer imam katoliško cerkev čisto zraven hiše ter se tudi vse lahko razgovorim v materinem jeziku, ker angleščina mi gre zelo trdo.

Dolenjci tam okrog Trebnjega gotovo poznajo Mr. Brajerja, ki je pred 20 leti odšel v Kanado in ima sedaj tukaj lepo sadno farmo, na kateri se tudi jaz počutim kot doma. Upam, da bom tukaj lahko odslužil moj enoletni rok, potem bom pa lahko začel zopet s svojim poklicem. Edino kar pogrešam tu v Kanadi so naše lepe planine in pa moji sotelovadci, s katerimi sem v Avstriji preživel najlepše urice pri treningu in javnih nastopih. Če nam bo sreča mila se še kdaj snidemo in takrat nam bodo zopet zaigrale naše tolovadne mišice.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom javno zahvalim Mr. Žumru in dr. Pajku, katere sta mi pomagala pri iskanju novega farmarja in za vaspstransko naklonjenost. Sporočam tudi vsem mojim sopotnikom, ki so z istim transportom prispeli v Kanado koncem junija z ladjo Saturnia, da imamo izgotovljene slike ter jih lahko dobijo. Kdor želi dobiti slike, naj piše na sledeči naslov: *Jeraj Franc, c/o Brajer Ignac, Stoney Creek, Ontario, Canada*. Vsem Slovencem in Slovencem, ki živijo širom Kanade in izven nje pa pošiljam prav iskrene pozdrave ter vam kličem: Bog vas živi! Jeraj Franc.

Delujmo za Lauschetovo izvolitev

Cleveland, O. — Tudi jaz, 42 letni poznanec Lauschetove družine, bi se rad oglašil v javnosti in povedal svoje mnenje o Frank J. Lauschetu, ki letos kandidira za guvernerja države Ohio. Poznam ga kot dedka, pozneje kot fanta-mladeniča in zadnjih 25 let kot moža. Poznam vso Lauschetovo družino, očeta mater, sestre in brate, zato mislim, da o njih spregovorim besedo, ne katero sem slišal, ampak besedo, katero sem pri družini izkusil in v nji našel odmev dobrega srca.

Vsi naseljenci, ki smo prišli v to deželo pred 40 leti in poprej smo ob vsakem času in za vsako pomoč našli odprta vrata pri Lauschetovi družini. Marsikateri kos kruha je mati Frank J. Lauschet odrezala lačnemu siromaku in marsikateremu našemu rojaku odpomogla, ko se ni imel siromak kam obrniti. Ko so naši rojaki in rojakinje prihajali v to deželo brez cilja v bodočnost, so prvo našli streho pri Lauschetovi družini, brezplačno hrano in dober nasvet. Ko se sedaj spominjam nazaj, se mi zdi ta hiša samaritanska iz pravljice gorske vile. Zdelo se mi je, da se pri Lauschetovi hiši svet križa, skozi katero hišo je narodna cesta peljala in na kateri cesti so se srečavali vsi po Ameriki raz-

trešeni slovenski sinovi in hčere. Ob tem narodnem premiku in ob tem srečanju nešteti prišeljenec je rasel Frank J. Lausche, z njimi delil težke in vesele dneve, videl, kaj mora ubogi priseljenec brez znanja jezika pretrpeti in viden težko življave dlan naših mladeničev in mož, ko so prihajali in odhajali na trdo delo. Lahko bi o Frank J. Lauschetu rekli, da je tako tesno rasel z nami priseljenci, kot bi bil on sam eden tistih, ki se je z nami priselil v to deželo.

Spomin mi uhaja daleč nazaj, ko je še živel Frank J. Lauschetov oče, kako je hodil za naše ljudi tolmačiti na sodnijo in povsod kjerkoli se niso mogli naši rojaki z Američani zgovoriti, Marsikateri dan in uro je zamudil v korist naših ljudi in vse zastoj in velikokrat jim je dal še povrhu kosilo, da jim je lahko dobro storil.

Dragi rojaki in rojakinje iz take družine in takega testa je naš Frank J. Lausche, zato je pa naša sveta dolžnost v očigled dobrin, ki jih je ta hiša za naše ljudi doprinesla, da vsi kot en mož in ena žena na 2. nov. volimo za našega Frank J. Lauschetu za guvernerja države Ohio. Ne samo zato ker je naš rojak, ampak tudi zato, ker je eden najmožnejših guvernerjev kar jih je do sedaj država Ohio imela. Govorim vam iz srca in ga za izvolitev toplo priporočam.

Benno B. Leustig.
 St. Clairski pilonir.

Iz Colorado

Colorado Springs, Colo. — Pošiljam vam celoletno naročnino za Ameriško Domovino, ki se nam zelo dopade in se posebno zato, ker je krščanskega mišljenja. In tudi Micka nam napiše vsak ponedeljek kaj smešnega. Čitali smo, kako dober češnov Štrudel so jedli na nekem pikniku, da se je kar v ustih topil. Veš, Micka, samo to si pozabila povedati, kako ga je gospa Krekova naredila. Prosila bi te, da nam enkrat napišeš, kako se napravi. Ker jaz se tudi vedno zanimam za kaj boljšega napraviti za podzob in želodec.

Tukaj imamo zelo lepo vreme, samo bolj suho je, ker nismo imeli dosti dežja. Na tukajšnji naši visoki gori Pikes Peak smo pa že parkrat dobili po malo snega, tako da imamo noči že precej hladne. Pozdravljam vse naročnike tega lista in Ameriški Domovini pa želim mnogo dobrih novih naročnikov.

Mrs. M. Novlan.

Pismo iz Belgije

Forchies, Belgija. — Ameriška Domovina redno prihaja tudi sem v Belgijo. Gre iz rok v roke, saj je vedno zanimiva in se posebno kar zadeva novice iz stare domovine.

Slovenci okoli Charleroi in Monsa so se zbrali 26. septembra pri lurski Materi božji v Borinaži in jo poprosili za pomoč v vsakdanjih kriznih težavah, za bolne rudarje in za trepčo domovino. Prišlo jih je razmeroma zelo veliko število, čeprav so raztreseni po okrog 40 krajih. Pri sveti maši in litanijah so lepo peli mladi fantje iz Kanala ob Soči. Razvedrilo po kosilu je bilo tudi jako prijetno in to še posebno za stare izseljence, ki so po dolgih letih zopet slišali slovensko petje in slovensko pesem.

Pevski zbor društva sv. Barbare v Eisdeni je priredil zlet v Amsterdam, spotoma pa se je ustavil pri Materi božji v Scherpenhevelu na Flamskem. Sedaj se pevci pripravljajo za

družabni nastop, ki bo po več letih spet enkrat prva slovenska domača prireditev. — Par Slovenek je letos z belgijskimi romarji poromalo tudi v Lurd.

Nekaj posameznikov in tudi par družin je letos koncem septembra odšlo domov. Bali so se namreč, da bi mogoče izgubili svoja posestva če bi se ne vrnil in zato so odšli. Vsak teden pa pride sem delat kakšna nova skupina Slovencev iz slovenske Benetije (čedadski Slovenci). Po več mesecih pa pridejo za njimi tudi žene in otroci.

Hvaležni pozdravi z Belgije.

Zdravko Reven.

Nepotrebno trpljenje naših beguncev v Nemčiji

Onadljevstvo na 1. strani
 wege na Wuertensberskem oziroma pravilneje Hessen 16 U. S. A. Zone of Germany-Ostland lager. Iz Paganija na Siciliji so nas precej po cigansko odpravili. Radi skupine iz Franchettija je dobil naš transport italijansko stražo. S tem nam je bil dan tudi videz, da se peljejo kaznjenci in podobni ljudje. Glede hrane in drugih potreb je bil transport zelo slabo preskrbljen in organiziran. Vsak človek je bil samo številka, kakor kos tovornega blaga. Bilo nas je ljudi nekaj 12 narodnosti, družine, samski, fantje, dekleta, dobri in slabi, mirni in razposajeni, vse mešano.

Tu v nemškem taborišču so bili dva dni popreje obveščeni, da bomo prišli. Ker smo bili tu nezaželeni, je bil temu primeren tudi sprejem. Slamarice so bile vendar nameščene in naše slamarice polne. Hrana je bila skrajna obupna, potem se je pa nekoliko zboljšala. Taka je ostala še danes. Vsega skupaj je približno 1500 kalarij. Za zajtrk in večerjo je samo grenka črna žitna kava. Sladkorja dobimo po 50 gramov za tri dni na osebo. Opoludne je "mimestra" iz korenja, zelja, fižola in graha. Včasih dodenejo tudi malo ričeta, krompirja in podobno. Vse je zelo neokusno prirejeno. Dvakrat na teden dobivamo ribe, ki so včasih kisle, včasih preka-jene. Mese je 50 gramov na teden. Dobimo tudi 90 gramov marmelade na teden. Stanovanja so barake. Če bo sredstev za popravila in če bo kaj kurjave pozimi, bo še slab, ker so vendar peči v vseh sobah in je povsod napeljana elektrika.

Še vedno nam je uganka, čemu so nas pognali v Nemčijo. Oficir Simpson nam je n. pr. zatrjeval: "Grete v Nemčijo, od koder je emigracija lažje mogoča." Sedaj smo tu. Vodja taborišča je Nemeš, vsi uradniki so Nemci. Komendant mesta je Amerikanec. Sprejel nas je prvi dan radi informacij, sedaj pa ne sprejme nobene deputacije več.

Obleke za zimo nimamo, denarja tudi ne, snežinke že padajo sedaj v septembru, kaj še bo v tej mrzli nemški zimi. Ni ne gnotne ne moralne pomoči od nikoder. Pri mnogih je obup in jok kar stalno na dnevnem redu. Neka ženska je skočila pod vlak. Najhuje je to, da nam tu ne priznajo niti, da smo begunci, kar smo bili tri leta. S tem smo tudi izgubili pravico do emigracije na stroške begunskih organizacij.

Slovenci in hrvaški zastopnik sta šla na Rdeči križ v Frankfurt in kasneje tudi h komandantu. Opravila sta v Frankfurtu kar dobro in dobila tudi precej novih navodil. Komendant je v Kissingen. Bil je zelo prijazen in gostoljuben. Sprejel je naša zastopnika kar v svojem stanovanju. Prenovevala sta kar pri njem. Na poti sta bila štirikrat legitimirana. Če bi ne imela IRO legitimacij, bi jih bili utaknili v nemški kazenski koncentracij-

ČE VERJAMETE AL PA NE

Ko sta jo Likar in kozel pri-mahala do pod Štiberka, je za-čel Likar hudo premišljevat. To se pravi, saj je morda tudi kozel premišljeval po svoje. Likar je stal namreč pred križ-potjo: ali naj jo mahne čez go-ščo pod Križno goro, kjer je najbližje v Loško dolino in na-prej do Babnega polja, ali pa bi krenil nekoliko na desno čez Gorenje jezero. To je pot ne-koliko bolj priprava. Bog ne zadeni, da bi kdo dolžil Likarja, da ga je vlekel bolj na desno, po položni poti zgoran tega, ker bi hotel spotoma in mimo-grede za hip ustaviti "Pri vra-gu." Res je pa, da je začelo Li-karja močno žejati in en sam-maj požirek vipaveca bi se mu prilegel, kot bi vili škaf vode na žerjavico. Ampak, naj izve o tem njegova stara, kaj pa potem? Nak, sveto ji je obljubi-l, da njegova noga ne bi niko-Hi več prestopila praga pri Vra-gu in ostal bo mož beseda. Ne-hote je segel v žep in tam otipal še par šestic, katerih mu njego-va žena na čudežen način ni na-šla ali pozabila najti. Za en po-lič bi že zadostovalo, če bi rav-no tako naneslo. Nak, pa res ne bom šel, je odločil Likar in po-tenil kozla na pot čez goščo.

Toda neke nadnaravne sile so se domenile, da Likar ne bo ravnal po svoji glavi. To se pravi, odločile so, da mu bodo pomagale storiti nekaj, ki bi rad, pa si ne upa prav. Ko je namreč potegnil kozla na pot pod Križ-no goro, se je kozel uprl za vse-mi štirimi nogami in ni hotel naprej. Naj ga je še tako vlekel, kozel pa da ne in ne, po ti-sti poti že ne. Če bi ne bil že vi-sok dan, bi si Likar mislil, da kozel nekaj vidi, česar Likar ne. Toda zdaj je bila pa pot praz-na in zato Likar ni mogel dou-meti, kaj je prišlo kozlu v glavo, da je zrevoltiral. Likar vle-če za vrv, kozel pa očesa z glavo in vleče za vrv nazaj. Nekaj časa sta se nosila sem in tje, pa ker sta bila prilično oba enake sile, se ni hotela zmagati odločiti na nobeno stran. Tu-di to, da je Likar kozla parkrat pošteno potipal z gorjaco, ni spreobrnilo kozla, da bi ga pri-dobil za Likarjevo idejo.

Tako se ne moreta prerivati ves dan sem in tje, je uganil Li-kar, zato je nekaj iz jeze, ne-kaj iz radovednosti odnehal in popustil vrv, da bi videl, kam prav za prav žene srce njego-ski lager.

Ko sta komandantu popisova-la naš križev pot, se je čudil in ni mogel verjeti. Dal si je prinesiti vse naše spise in so jih kar celo noč pregledovali. Ugo-tovili so, da smo skoro vsi pro-glašeni za "sive," le nekateri so še "viseči." Komendant se je pri tem prepričal, da so se go-dile proti nam nepravilnosti in je takoj obljubil pomoč. Naši zastopniki so mu pa tudi kar povedali, da bodo vsi begunci začeli z gladovno stavko, če ne bo v desetih dneh nikakega po-zitivnega odgovora.

Krivic, ki se nam godi, je več kot očitna. Mi nismo na-pravili še nikakega priziva na ženevski glavni stan glede na-še kvalifikacije, nikoli nismo bili obveščeni, da nimamo be-gunskih pravic, nikoli nismo dobili nikakega odloka, pa nas je enostavno neki oficir Simp-son proglasil za ljudi "brez pravic in poslal v Nemčijo, zato, da je dobil na naše mesto 2000 Čehov. Delamo pritožbe in u-pamo, da bomo končno vendar-le uspeli.

"Kaj se bom motil! Ne vem, če bi se kaj ustavljal pri tebi," se počasi vdaja Likar, ki je imel že mokra usta, ko mu je Vrag omenil pljačo.

vega kozla. Pa ne, da bi silil na-mahala do pod Štiberka, je za-čel Likar hudo premišljevat. To se pravi, saj je morda tudi kozel premišljeval po svoje. Likar je stal namreč pred križ-potjo: ali naj jo mahne čez go-ščo pod Križno goro, kjer je najbližje v Loško dolino in na-prej do Babnega polja, ali pa bi krenil nekoliko na desno čez Gorenje jezero. To je pot ne-koliko bolj priprava. Bog ne zadeni, da bi kdo dolžil Likarja, da ga je vlekel bolj na desno, po položni poti zgoran tega, ker bi hotel spotoma in mimo-grede za hip ustaviti "Pri vra-gu." Res je pa, da je začelo Li-karja močno žejati in en sam-maj požirek vipaveca bi se mu prilegel, kot bi vili škaf vode na žerjavico. Ampak, naj izve o tem njegova stara, kaj pa potem? Nak, sveto ji je obljubi-l, da njegova noga ne bi niko-Hi več prestopila praga pri Vra-gu in ostal bo mož beseda. Ne-hote je segel v žep in tam otipal še par šestic, katerih mu njego-va žena na čudežen način ni na-šla ali pozabila najti. Za en po-lič bi že zadostovalo, če bi rav-no tako naneslo. Nak, pa res ne bom šel, je odločil Likar in po-tenil kozla na pot čez goščo.

Seveda, Likar ni mogel ve-deti, da je kozel tukaj doma in da je silil nazaj v domač hlev. Misli je, da mu je tako usoje-no in ni, da bi se človek protivil tistemu, kar mu je usoda name-nila.

Dočim je moral Likar prej sko-rovleči kozla, se je zdaj zaobru-nilo in kozel je vlekel Likarja, da ga je komaj dohajal. Seve-da, kozel je šel domov, Likar pa od doma.

Ko je Likar prisopihal s ko-zlom na Gorenje jezero, zares ni imel pravega namena, da bi se ustavil "Pri vragu." Kar je res, je pa res, Likar je celo v drugo stran pogledal takrat in morda bi bil res prestal skuš-njavo, če ne bi prav-tedaj se-del na klopi pred hišo sam go-spodar, Vrag. Ko je zagledal Likarja, kakor da bi ga pričakoval, mu je zaklical:

"Hej, Likar, kaj ni tvoji sta-ri všeč koza, da jo ženeš nazaj? Sem stopi, da boš povedal, ka-ko je."

Likar je mahnil z gorjaco ko-zla, ki je silil naprej in ga pri-vlekel do gostilne. "Nič se ne bom ustavil, da veš," je Likar odločno izjavil. "Nimam prav nič časa. Moram naglo vleči tega kozla nazaj v Babno po-lje."

"Kozla?" se na vso moč za-čudi Vrag. "Saj se mi zdi, da si večerjaj pripovedoval, kakšno le-po kozico da si kupil. I, saj je res kozel, kot vidim. Kako ven-dar to, da so tebe, ki se vendar poznaš na koze, pretentali in ti prodali kozla za kozo. Na-plahtali so te, da nikoli tega."

"Nikar me še ti ne draži, Vrag, saj sem že doma dosti prestal od moje stare. Kaj vem, kako je to prišlo, ampak rečem ti, da sem domov pripeljal kozo, zjutraj pa, ko jo je šla moja baba molzt, je stal tam tale kozel. Rečem ti, da bo nekaj tukaj narobe in da prav-dansko to ni. Še zdaj prav ne verjamem, da je to zares kozel. Kaj se ve, če se ne godi tukaj nekaj, ki ni po pravici."

"Malo stopi notri," ga prijaz-no vabi Vrag, "boš malo založil in malo grlo poplaknil. Pove-dal mi boš vse od konca do kra-ja, kako je s to stvarjo. Saj morda res ni vse po pravici, če si gnal domov kozo, ki se je pre-levila v kozla. Pa veš, da se ne motiš?"

"Kaj se bom motil! Ne vem, če bi se kaj ustavljal pri tebi," se počasi vdaja Likar, ki je imel že mokra usta, ko mu je Vrag omenil pljačo.

"Eh, saj ne boš ničesar za-mudil," mu prigovarja Vrag, "boš pa potem hitreje stopil. Kar v hišo stopi, bom že jaz po-stavil kozla v hlev," se mu pri-jazno ponudi Vrag.

"Pazi, da ti ne uide, ker je štativljav, da nikoli tega. No, bom pa stopil v hišo za par minut, pa samo za par minut. Samo eno kapljico si ga bom kanil na je-zik, nič več."

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

Jra, ura, ura! ker jim je bil grof obljubil, da bodo pili, kolikor bodo hoteli, ko bo vojska končana. Mohamo smo bili zdolaj, nekateri so prišli z glavo naprej, drugi z nogami, malokateri je prišel dol tako, kakor ljudje hodijo, vse je bilo na kupu, da take kurje mase še nisem videl kakor je bila takrat in je tudi ne bom. Kakor hitro se je mogel kdo izkibacati in postaviti na noge, jo je ubral čez travnik na cesto. Ni hče ni pobral orožja, ako mu je padlo iz rok, nihče ni iskal klobuka, če ga je izgubil, nihče ni ozrl nazaj, zgoraj na hribu so jih pa izpuščali, da se je majala gora in dolina, in to nas je gnalo naprej na žive in mrtve. Jaz sem bil mlad, čvrst in gibčen v nogah, da sem se spretno lovilo po hribu in sem brez vsake nezdode prišel dol in potem sem jo ubral za drugimi.

Dam se pa ne! sem dejal sam pri sebi in sem stegnil nogo, da sem v trenutku pustil tiste nadušljivce za seboj, pretekli prvi in bil prvi za ovinkom na Virji, kjer me nihče s Turjaka ni mogel videti. Tedaj sem začel bolj polagoma teči, da sem zgubil sapo, ki sem se je bil navohtil. Ker so pa drugi le pritiskali za menoj in je na gradu še zmeraj gremelo, sem jo pa le ucedil in priteklo prvi do Zalogarja, kjer sem smuknil v vežo. Zalogar je bil bñs stopil na lestvo in ternal: Sedaj mi bodo pa vse požrili. Fant, nikar me ne izdaj. Skril se bom. Molči, ne bo zastoj! — Je že dobro! sem dejal in potiskal lestvo za njim, ki jo je vlekel za seboj na izbo. Komaj se je bil Zalogar odmeknil od jine, že so prisopihali za menoj po cesti in nekateri so planili v vežo, zahtevajoč: Brž pišajte! Kje je kaj požrnega? Klicali smo vsi skupaj Zalogarja in poskušali odpreti vrata v klet. Tedaj je pa k sreči na Turjaku zopet primazalo, kar je vse žejne izance vrglo iz Zalogarjeve veže, da so se spustili v dirkanje z drugimi, ki so se poganjali po cesti. Jaz sem se pa v veži smejal in gledal razbito vojsko na begu. Seveda so se zatekali v Zalogarjevo vežo, zakaj žejni so bili gotovo vsi, pa streljanje na gradu jih je vedno pognalo naprej. Pa sem jih gledal. Dosti jih je bilo brez pokrivala, obleka je bila raztrgana, da so kar cunje visele od njih; drugi so bili vsi opraskani po glavi, da so imeli krave maroge, nekateri so

imeli roke obrezane, da je kri surkoma kapala iz ran. Nekateri so se opraskali ob grmovje in potokli ob deblih in kame-nju, drugi so se ranili ob lastno orožje. Najbolj smešen je bil pa Glavanov Jože iz Skrilj. Kakor sem pozneje izvedel, je bil sedel kar v drčo, kakor je druge videl, in se spustil navzdol. Toda on ni imel irhastih hlač, ki so trpežne, ampak navadne hodnikove. Seveda je bilo precej po njih, kolikor na široko je sedel, in tako je pripeljal po glemu do dna. Seveda je bilo tudi po koži in pokazala se je sama krvava rana. Peklo ga je in najbrž bi se bil hladil pod hribom, ko bi ne bilo zgoraj streljal. Tako se je pa le pobral in jo je pobiral za drugimi, pa naj je peklo ali pa bilo grdo, z roko je zaslanjal, kolikor se je dalo, pa bežal z drugimi, da bi ga ne dosegle bombe s Turjaka. Seveda so se smejali in kazali za njim in ga spraševali: Jože, kdo ti je pa to rdečo zaplato prišil? —

Prav zadnji je bil pa tisti Tone Krivanoga. S težavo se je metal po cesti, kolikor je mogel, da bi preveč ne zaostal, in od časa do časa je prosil: Počakajte! Počakajte! Pa v vojski je že tako: vsakdo beži na svojo pest, pa naj bo prostak ali general, in na begu nobeno povelje ne drži. — Potlej sva se pa z Zalogarjem dobro imela. Jaz sem mu pravil, kar sem vedel, kako je bilo na lgu in kako smo nasokčili Turjak. Mož se je tolkel po kolenih in nazadnje rekel: Fant, zapomni si! Cesar je dal kmetom svobodo, graščakom pa vojake. Pa naj gledajo, kdo bo na vrhu.

V BLAG SPOMIN

CETRTE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENE SOPROGE IN
DRAGE MATERE

Jennie Merhar

ki je tragično preminula ob plinski razstrelbi dne 20. okt. 1944.

Štiri leta so potekla,
ko končala si življenje
v strahoviti tej razstrelbi,
ki je pretresla Cleveland.

Teško vedno je pri sreč,
ko se spominamo na Tebe;
vse odkar Te ni med nami,
ko odšla v večnost si.

Sladko spavaj v tihem grobu,
Bog Ti večni pokoj daj;
pa pri Bogu se spominjaj,
da pridemo v sveti Raj.

Tvoji žalujoči

FRANK MERHAR, soprog
OLGA in JEANETTE, hčeri.
Cleveland, O., 20. okt. 1948.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

pokazali tudi, kako so izdelovali čevlje pred 60 leti, in tako dokazali napredek te obrti. Ker je danes komunizem na vrhu, so morali posebej razstaviti tudi čevlje, ki so bili izdelani v žirih in ki so jih nosili partizani. Tako da se je tudi partizansko kopito po svoje na razstavi postavilo.

Tovarna je last vsch. Tako je čevljarjem povedal minister Brecej. To se pravi, da je država lastnica vsega. Ali ne bi bilo pametneje, da so lastniki delavci, ki v njej delajo, da potem vedo zakaj in za koga de'ajo?

ENA IZ RIBNICE NA DOLENJSKEM. — Razen težkih delavcev, ki dobe nekaj več, bi morali dobiti vsi ljudje v Sloveniji na mesne karte po 1 kilogram (malo več kot dva funta) mesa na mesec. Pravimo, da bi morali dobiti, toda mnogokrat ga ne dobe, ker ga ni in ga za navadne ljudi zmanjka. Kako dobro se godi ljudem, kadar čaka na meso, opisuje nekdo v "Slov. por." 22. avg. v dopisu, ki je živa priča, kakšno zmedo je napravil v prehrani komunistični režim. Naj priobčimo ta dopis dobesedno, da čitatelji vidijo, kako sami komunisti zabavljajo:

Dopis pravi: "V sestav krajevnih gospodarskih podjetij v Ribnici spada poleg ostalih tudi krajevna mesnica. Za vsa Ribnico in sosednje vasi je en sam lokal, v katerem vsako soboto razdeljujejo meso na živilske naznace. Ker se je že večkrat zgodilo, da so nekateri ostali brez mesa, se v zadnjem času začne zbirati vrsta ljudi že v petkih zvečer po deveti uri in se do dveh ponoči nabere že do 50 ljudi. Ko pa začne zjutraj deliti, je vrsta nepregledna. Vse čaka, ali bo dovolj za vse lučne kljune. — Vsemu temu neredu v Ribnici je kriva slaba organizacija. V Ribnici bi lahko delili meso vsaj na štirih krajih. Z uporabo še drugih prostorov bi odpadlo prerivanje, čakanje in prerekanje pred mesnico. Kako naj delavce ali delavka, ki vso noč prestopita pred mesnico, prihodnji dan zadovoljivo opravita svoje delo. Človek je prisiljen stati za tistih nekaj dekagramov mesa vso noč, če ga še dobi. Če uprava vidi, da ni mesa za vse, bi ga razdelili bolnikom in nekaterim, drugi pa bi prišli drugo soboto na vrsto. Tako razdelitev bi bilo treba prej objaviti." — Tako je torej z mesom v Ribnici in izgleda, da večinoma povsod. (Ali si ameriški "napredniki" zelo žele takega komunističnega

gospodarstva, kadar agitirajo za Wallaca? Op. ured.)

SREČNA KROPA. — "Kropa je en velik mest, not se pride kar po cest," tako so včasih peli Kroparjem na čast. Pa je bila res Kropa svoje vrste posebnost. Leži v gorski kotlini pod goro Jelovco tako skrito, da jo oko opazi šele, ko človek pride prav do nje. "Pride se vanjo res le po eni cesti. Ta Kropa je bila nekdanj pomembna po svojih železnih izdelkih, dokler niso začele delati velike železne tovarne. Kroparski kovači so daleč sloveči kot najboljši izdelovalci različnih žebeljev. Kasneje so se Kroparji združili v žebeljarsko zadrugo, ki je pred zadnjo vojno dobila ime "Plamen." Po zadnji vojni tudi v Kropi komandirajo komunisti.

Kropa je zadela 4. avgusta posebna sreča. Nenadoma se je tja pripeljal sam maršal Tito. Vsaj pisalo se je, da je prišel "nenadoma." Pa je bil sprejem pripravljen. Tito si je ogledal malo tovarno; razkazal mu jo je direktor Jože Videtič. Tudi lep kovinski izdelek je bil pripravljen za dar diktatorju. (Tudi to je znamenje, da prišel "nepričakovano," kakor pišejo komunistični listi. Veliko je treba v Jugoslaviji verovati.) Pa je Tito tudi govoril tovaršem in tovaršicam. Povedal je, da ve, da ni dobro in da mnogi zahtevajo več kruha. Tolažil je s tem, da morajo vsako malenkost kupovati za nove tovarne v tujini in plačati z žitom. Zato ni kruha. Obljubil pa je, da bo letos poleg kruha dal še tudi nekaj pšenice za kruh.

Poročilo ne pove, ali so bili Kroparji od Titovega govora kaj bolj siti.

LIBOJE PRI CELU. — V Libojah je bila že dolgo keramična tovarna. Izdelovali so razne posode za gospodinjstvo in razne druge premete iz gline. Sedaj poročajo, da to podjetje (seveda podržavljeno) razširja in da bodo skušali izdelavati še nove predmete in zaposliti še več delavcev. Tehnični vodja je neki Nastran.

NA JESENICAH so začeli graditi šolo za kovinarje z naslovom: Metalurška industrijska šola na Jesenicah. Zidajo nasproti sedanji tovarni veliko poslopje, ki naj služi za ta namen. Dokončali bodo zgradbo do 1950. Tako pišejo jugoslovanski listi. Šola bo izučila potrebne predelave, mojstre, asistente za vse vrste del v kovinarski ali metalurški industriji. To naj bi bila največja šola te vrste na Balkanu.

— Delo, ki ga napravi človeško srce v 24 urah, je po znanstvenih dognanjih enako 7.5 konjskih sil.

DELO DOBIJO

Moški ali ženska

Sprejme se kuharja ali kuharico za hitra naročila, short order cook. Dobra plača. Naj se zglašuje na 12316 St. Clair Ave. — (206)

MALI OGLASI

GROZDJE

in

SODI

Pri nas dobite kalifornijsko grozdje in tudi sode. Zglasite se v

Bill's Fruit & Vegetable

Market

528 E. 200. St.

KE 4125

(Oct. 12, 20)

Farma naprodaj

Lastnik prodaja farmo, obsegajočo 21 akrov, 11 sob hiša za 2 družini, moderna. Na farmi je moderen traktor in orodje. Nahaja se na Richmond Heights. Pokličite za sestanek IV 3076. (209)

For Sale

Conlon Mangle, excellent condition. Ask at 1161½ E. 61. St. or call EN 7328. — (207)

Stanovanje iščejo

Družina 5 odraslih oseb, 4 delajo, išče stanovanje 5 ali 6 neopremljenih sob. Kdor ima kaj primerne, je prosen, da pokliče EX 1353. — (110)

Išče stanovanje

Registrirana bolničarka, ki je uslužbena pri euclidskem industrijskem podjetju, bi rada dobila 4 ali 5 neopremljenih sob. Pokličite Mrs. Gernhard podnevi IV 4200, zvečer pa KE 4134. — (110)

MOŠT — VINSKI SODI

Naznanjamo, da smo začeli prešati grozdje ter da dobite fin, okusen mošt in prvovrstne vinske sode.

Cene so zmerne — postrežba prijazna in točna.

Se priporočamo

BOZEGLAV WINERY

6010 St. Clair Avenue

EN 0282

FLAVOR BLEND WITH ODDS AND ENDS

• CREAMETTES absorb the juices and flavors of meats, seafoods, cheese, leftovers—to provide appetizing meals at much lower cost.

THE MORE TENDER • MORE DELICIOUS MACARONI

Bolj mehki, bolj slastni MAKARONI

Izšla je vrlo zanimiva in poučna knjižica o našem narodu

Velika borba malega naroda

Krasi jo več lepih slik. Stane 50c. Vsak naročnik dobi povrhu list Prijatelj trpečih in podobico Brezjanske Marije. Naroča se: BISHOP BARAGA RELIEF, 933 Hopcan Ave., Barberton, Ohio.

Poslajte

ZIMSKE POŠILJKE SVOJIM V JUGOSLAVIJI

A.) Po naročilu pošljemo STANDARD IZGOTOVLJENE PAKETE št. 1, 2, 3, 4, 5A, 5B, 6A, 6B, 7 in 8 — vsak v svojem močnem lesenem zaboji in maslovljen na prejemnika. Paket št. 8 ni v zaboji, ali je isto tako maslovljen na prejemnika.

PAKET št. 5 vsebuje: 100 FUNTOV NAJFINEJŠE BELE MOKE (Fancy XXXX Enriched Flour), vreča se odpošlje v lesenem zaboji, ker je tako najsigurneje, da bo maslovljen prejel moko v redu. Cena.....\$13.75

PAKET št. 6 vsebuje: 40 funtov špagetov, 30 funtov sladkorja, 30 funtov zelene kave in 25 funtov riža.....\$29.00

PAKET št. 8 vsebuje: 100 FUNTOV BELE EKSPORTNE MOKKE v dvojni vreči (fina močna vreča). Vreča je tam vporabljiva v razne svrhe.....\$11.25

S temi vsotami mi za vas vnaprejš plačamo prevoz do Reke in zavarovanje proti izgubi celoga paketa ali vreče do prejema. Pakete št. 5 in 6, ali št. 8 in 6 lahko naročite skupaj, ker drugače se pošlje samo po en paket na vsako osebo z isto ladjo. DENAR POSLITE SKUPNO Z NAROČILOM.

B.) Ako vam gorje ne bi ugajalo, (redni morete naročiti po volji vsebovane količine celotne ali posredno svoje prave, oblike, obzora, stroje, orodje, barve, itd.

C.) Pri nas lahko naročite razne manjše pakete (do 44 funtov). Je ceneje od pošte, a paketi so zavarovani. Vprašajte za seznam teh paketov. Blago kupujete od nas v New Yorku in tako postane vaša last, kakor blago katera nam sami pošljete, a mi se za vse blago nadalje pobrigamo kot Agenti pošiljatelja. Na tej podlagi mi zaprosimo dovoljenje za izvoz pri vladi v Washingtonu, D. C.

Ladje odrinejo v Reko vsaka 2 tedna, a blago odpošljemo čimprej mogoče. Vsak pošiljatelj lahko pošlje na pet različnih oseb z isto ladjo

J. FABRIS & CO.

466 WEST 23rd STREET

NEW YORK 11, N. Y.

STEVE F. PIRNAT

POŠILJA DENARNA NAROČILA, v evropske države, vse pošiljave so jamčene.

PRODAJA ZABOJE, in sprejema PAKETE, ter vse potrebno uredi za odposlati v evropske države.

SPREJEMA NAROČILA ZA MOKO IN STANDARD PAKETE, z vsakovrstnimi živila za Jugoslavijo, vsa naročila so garantirana.

VRSI VSE URAĐNE NOTARSKKE LISTINE, v polni zaupnosti se lahko obrnete na naš urad.

STEVE F. PIRNAT

6516 St. Clair Ave. — Cleveland 3, Ohio — HE 3500

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGREDOJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

SEDMAX Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6566

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MALES LABORATORIES, INC.
Elizabeth, N.J.

Izgubljeni svet

ROMAN

Summerlee, ki je dobil živčni napad, se je smejal, dokler ni prišel vpiti. Opice so se tudi smejale — če zasluži to ime njih vražje meketanje — potem pa so nas pograbile in odvekle v gozd. Pušk in streliva niso pobrale — menda se jim je zdelo stvar nekam nevarna — zato pa so odnesle vso našo odprto hrano. Summerlee in jaz sva morala med potjo marsikatero nevarnost prestati — le pogled, te, kako sem raztrgan — ker so nas vlekle naravnost skozi bodičevje, saj jim ne more do žilvega, ker imajo kožo kakor podplate debelo. Zato se je Challengerju dobro godilo. Štiri opice so ga nosile na rokah, in je potoval kakor rimski cesar. Kaj pa je to?"

Začula sva bolj čudno klopotanje, slično je bilo ponekod kastanjetam.

"Tam gredo!" — je rekel moj tovariš in prišel polniti naboj še v drugo ekspresno dvocevko. — "Nabijmo vse, kar imamo, dragi moj mladenič, ker se ne pustiva ujeti, dokler sva živa! Saj ste tudi vi tega menenja? Vedno divgneje te glasove, če so razdražene. Pri svetem Jurju, bodo že imele vzrok postati razdražene, če na naju naletijo! Tiste jim že ne bova zapela: 'Sinoči juank krepak je bil vsak — zdaj bo pokopan.' Rajši ono staro, kljubovalno: 'Krčevito so stiskali puške — v otrpih rokah — in, o, Bog — kdor je videl junake — prevzel ga je strah — ker le mrtvi so ležali tam naokrog.' Poznate to pesem? Ali jih še vedno slišite?"

"Zel daleč odtod."

"Ta peščica za naju ni bogve kako nevarna, a mislim, da so razposlale slične izvidniške oddelke po vsem gozdu. No, bom pa nadaljeval našo žalostno povest. Kmalu so nas torej pri- vlekle v svoje gradišče — šte- dije do tisoč iz vej in listja zgra-

stran, kjer ste videli jame — opice pa na drugem kraju, tu- kaj, in med njimi se vedno na- daljuje neprestana, krvava voj- na. Take razmere vladajo to- rej tu, če sem prav razumel. Baš včeraj se je opicam posre- čilo ujeti kak tucat teh člove- čkov, pa so jih privlekli v svo- je gradišče. Nikoli v življenju najbrž ne boste slišali sličnega tuljenja in kričanja. Ljudje, nizki rdečkožci, so bili tako razprskani in oklani, da so ko- maj premikali noge. Dva iz- med njih so zmučile opice do smrti, enemu so naravnost iz- trgale roko iz nadplečja — prav po živinsko. A ti mali In- dijanci so prav pogumni možič- ki — nobeden od njih ni dal niti glasu od sebe. Nam pa je kar slabo prihajalo. Summer- lee se je onesvestil in še Chal- lengerju je bilo težko obvaro- vati prisotnost duha. Mislim, da so že izginile, ali se vam ne zdi?"

Napeto sva poslušala, a ra- zen ptičjega čvkanja ni moti- lo nič globokega gozdnega mi- ru. Lord John je nadaljeval svojo povest:

"Vam pa se je torej posreči- lo rešiti si življenje, dragi moj mladenič. Opice so pač imele opravka z lovom na Indijan- ce in se zato niso spomnile na vas. Sicer pa bi se nedvomno povrnilo zopet v taborišče, da ujamemo še vas. Seveda so mo- rale, kakor ste pravili, nas od kraja opazovati z drevesa in so prav natančno vedele, da nas je za enega manj. Bile so vse- kakor zaposlene izključno s svojim početjem; samo zato sem vas mogel danes zgodaj zbuditi jaz, sicer bi že to oskr- belo namesto mene tolpa opic. No, mi pa smo med tem dožive- li gorostasne stvari. Bog ti moj, vse skupaj se nam je zdelo ka- kor grozne sanje! Ali se spo- minjate orjaškega ostrega bam- busovja, goščave tam spodaj ob robu stene, kjer smo našli Amerikančev okostnjak? No, ta kraj leži tik pod opičjo na- selbino; tam imajo skakalnico za svoje ujetnike. Mislim da bi se tam lahko našli debeli ku- pi okostnjakov, če bi jih poiska- li. Na vrhu, ob robu imajo po- seben prostor za svoje priredi- tve; skakanje je pri njih pose- bna svečanost, ki se vedno vrši po določnem redu. Nesrečni- ke vržejo drugega za drugim v

brezdno in zabava obstoji v tem, da gledajo, ali se sam razleti v kose ali se nabode na trsje. Tudi nas so vlekle gledat pred- stavo in ves opičji rod se je razvrstil po obronku. Strmo- glavili so navzdol četvorico In- dijancev, ki so jih bambusova stebila prebodla kakor igla ke- po masla. Ni čuda, da smo vi-

takoj na vrhu pri skakalnici še mi."

"No, do tega pa ni prišlo. Še- storico Indijancev, če sem prav razumel, so spravili za danes, a glavno vlogo pri današnji pred- stavi bomo igrali menda mi. Challenger bi se morebiti še zmazal, a Summerlee in jaz bi bi bila vsekakor med udeleženi-

(Dalje prihodnjic)

1895

1948

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrtega in žalostnega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prajeteljem in znancem, da je preminul moj dragi soprog

Joseph Avsec

ki je po dolgi in mučni bolezni, previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 20. septembra 1948. Ljubljani pokojnik je bil rojen dne 4. avgusta 1895 v vasi Vinji vrh, župnija Bela cerkev na Dolenjskem, Ju- goslavija. Pogreb se je vršil dne 23. septembra iz pogrebne- ga zavoda Frank Zakrajšek in Sinovi, v cerkev sv. Vida in po sv. maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Victor N. Tomec, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

V dolžnost si štejemo, da se na tem mestu kar najpriprčneje zahvalim č. g. Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojniku podelil sv. zakramente za umirajoče ter ga tako pripravil za vstop v srečno večnost. Da- lje se zahvalim Rev. Tomcu za opravljeno pogrebno sv. mašo zadušnico, kakor tudi za spremstvo iz Frank Zakrajškovega pogrebne- ga zavoda v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče Kalvarija, vse do groba. Za vse to naj dobri Bog stotero povrne.

Dalje se tudi zahvalim č. g. Rev. Franc Gabrov- šku, ki ga je obiskal tekom bolezni in mu podelil svete zakramente.

Prav iskrena zahvala vsem, ki so poklonili to- liko lepim vencem na krsto pokojnega, in ga okrasili s krasnim cvetjem. Imena teh so: Mrs. Theresa Go- renčič in Josephine, Mrs. John Avsec, Mr. in Mrs. Louis Novsak, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek in dru- žina, Mr. in Mrs. Andrew Rezin, Sr., Mr. in Mrs. Vencel Tekaucič, Mr. in Mrs. Vincent Zimšek. Vene- č nečakov in nečakinj, Ann in George Keglovic, Frances in John Semich, Anna in John Grill, Jose- phine in Andy Rezin Jr., Helen Zimšek, John Polz, Sosedje: Mr. in Mrs. Anton Tomič, Mr. in Mrs. Frank Gartoza, Mr. in Mrs. John Oster, Mr. in Mrs. Stanley Kalan, Mr. in Mrs. Matt Skrabec, Mr. in Mrs. Anton Vidrih, Mr. in Mrs. Peter Rom, Mr. in Mrs. Orevar, Mr. in Mrs. Cernilogar, Mr. in Mrs. Skala, Mr. in Mrs. Konjar, Mr. in Mrs. Frank Česen, Mr. in Mrs. Anton Strniša, Mr. in Mrs. Anton Ko- zelj, Mr. in Mrs. John Ivanšek, Mr. in Mrs. Joseph Kodrič, Mr. in Mrs. Victor Vokač, Mr. in Mrs. Frank Stušek, Mr. in Mrs. John Česen, Mr. in Mrs. Ludwig Zajc, Mr. in Mrs. Frank Virant, Mr. in Mrs. Tončka Jevnik, Mr. in Mrs. Joseph Starc, Mrs. Frances No- vak, Anna Staric, Frances Mačeroš, Mr. in Mrs. Bol- tauzar, Joseph Potjan, Mary Zupančič, Intihar Fam- ily, Cimperman Family, E. 61 St., John Grelj, Mary Grbec, Mary Blatnik, Mr. in Mrs. Mencin and Fam- ily, Jugoslav Camp št. 293 WOW, Machinists Union Local 233, Gabriel Co., Mr. in Mrs. Louis Cimper- man and Family, Mr. and Mrs. Frank Zupančič and Family.

Enako iskrena zahvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za dušo pokojnika. Da- rovali so sledeči: Mrs. Theresa Gorenčič in Joseph- ine, Mr. in Mrs. Louis Novsak, Mr. in Mrs. Frank Novsak, Mrs. Frank Avsec, Mr. in Mrs. Frank Za- krajšek, Mr. in Mrs. Anthony Avsec, Mr. in Mrs.

William Avsec, Mr. in Mrs. John Polz, Mr. in Mrs. Joseph Avsec, Sr., Mr. in Mrs. John Avsec and Fam- ily, Mr. in Mrs. Joseph Avsec Jr., Mr. in Mrs. Fran- cis Avsec, Mr. in Mrs. Edward Zicker, Mr. in Mrs. Rudolph Polz, Mr. in Mrs. Frank Kuhar, Mr. in Mrs. Joseph Kuhar, Andrew in Ann Rezin Sr., Mr. in Mrs. Vencel Tekaucič, nečaki in nečakinje iz Maple Hts., Jennie in Jack Kuhar, Frank Smrekar, Mr. in Mrs. Charles Hočevar, Marie Kukman, Mr. in Mrs. Louis Trebar, Mr. in Mrs. John Geromi, Mr. in Mrs. An- ton Meznarič, Mr. in Mrs. John Oblock, Mr. in Mrs. Joseph Povšel, Mrs. Emily Arko, Mr. in Mrs. John Novak, Mr. in Mrs. Stanley Marin, Mr. in Mrs. An- ton Peršin, Mr. in Mrs. Leo Jevic, Mr. in Mrs. Frank Rodick, Mr. in Mrs. Edward Adams, Mr. in Mrs. Frank Pavlich, Cyril in Angie Maver, Mr. in Mrs. Anton Tomsich and Family, Mr. in Mrs. Michael Ko- lar, Gabriel Bowling Girls, Tončka Jevnik, Mr. in Mrs. John Česen, Mr. in Mrs. Anton Stanovnik, Mr. Frank Ponikvar, Mr. in Mrs. Ludwig Zajc Sr., From Neighbors, Bozeglav Family, Mrs. Agnes Feletič, Mr. Ball, Miss Amalia Božeglav, Stella Božeglav.

Dalje se iskreno zahvalim vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile povsem brezplačno.

Dalje vsem, ki so pokojnika kropili in molili za mir in pokoj njegove duše in prav tako onim, ki so se udeležili pogrebne sv. maše ter pokojnika potem spremili vse do njegovega groba.

Iskrena zahvala društvu Jugoslav Camp št. 293 WOW za vso pomoč in pa pogrebem, ki so no- sili krsto pokojnika.

Dalje iskrena zahvala družinam Mr. in Mrs. Rezin, Mr. in Mrs. Zimšek in Gorenčič za vso pomoč ob izgubi dragega soproga. Prav tako tudi sose- dom Mrs. Ann Tomsich in Mrs. Ceciliji Škerbec, ki sta nabrali pri sosedih za venec in sv. maše.

Zahvala pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvovrstno poslug, ki so jo dali.

Končno zahvala prav vsem, ki so mi kaj na ta ali oni način pomagali, bodisi bodrili in tolažili ob bridki izgubi dragega soproga; tako tudi dragim so- sedom in vsem ostalim. Morda se je pomotoma ka- terega izpustilo iz tega seznama, pa naj prosim oprost, ker namenoma se to ni zgodilo.

Ti pa, predragi in ljubljani soprog, počivaj v miru v tej zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda te nove domovine, duši Tvoji blagi pa večni mir, ki ga uživaš tam na kraju radosti in veselja. Pa se spominjaj tudi na mene, a jaz pa se bom na te, da enkrat snidemo se: nad zvezdami. Dotlej pa:

Le počivaj, sladko spi, tam v grobu na Kalvariji, vse dokler nam trombe glas, spet zbudi življenje v nas.

Tvoja žalujoča soproga MARY
V stari domovini zapušča brata FRANKA in
sestre TEREZIJO AVSEC, JOSEPHINE ANDRIJACIČ
in MARIJO RAJER
Tukaj zapušča teto TEREZIJO GORENČIČ in strica
JOHNA AVSEC, več bratrancev in sestričen

Cleveland, Ohio, 20. oktobra 1948.

V BLAG SPOMIN

Četrte obletnice smrti naših nepozabljenih mladih in dragih otrok sestra:

Josephine Faye
Kašič

Patricia Ann
Zigman
hčerka

Mary Rose
Zigman
rojena Kašič

ki so v cvetju svoje mladosti izgubile življenje v strahoviti plinski razstrelbi dne 20. oktobra 1944.

Štiri leta so že potekla, ko ste v grozni tej razstrelbi dokončale tek življenja ter odšle v neskončno večnost.

Sladko spite v tihem grobu, večna luč naj sveti vam, pa na nas se spominjajte tam pri Bogu v večnosti.

Žalujoči ostali:

ANTON KAŠIČ, oče;
FRANK, brat;
FRANCES, ANTOINETE, ANNE, SOPHIE, sestre;
MARY ANN ZIGMAN, hčerka in sestra

Cleveland, O., 20. oktobra, 1948.